

با هيچ به كيكتان نه لیت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ، اِرْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، اِرْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، اِرْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ) (خودايه ليم خوش به نه گهر ويستت، خودايه ره حمم پيښه نه گهر ويستت)

له نه پي هور و پيره وه -ره زاي خوي لبيت- كه پيغه مبر -صلي الله عليه وسلم- ده فهرمويت: «با هيچ به كيكتان نه لیت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ، اِرْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، اِرْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، اِرْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ) (خودايه ليم خوش به نه گهر ويستت، خودايه ره حمم پيښه نه گهر ويستت)، به لكو پيوسته سوور بيت (پيداگير بيت) له داواكيدا، چونكه خوي گوره هر چيه كي بویت نه جامي ده دات، وهيچ كه سيك ناتوانيت ناچاري بكات له سهر كردني هر شتيك». وله گيرانه وه كه ي (مسلم) دا: «به لكو پيوسته پيداگير بيت له داواكيدا وبه هيوای وه لام بيت، چونكه له «لاي خوي خوي گوره هيچ شتيك گران نيه نه گهر بيه ویت به خشيت

[صه حيه] [بوخاري و موسليم هاوران له سهر]

پيغه مبر -صلي الله عليه وسلم- نه هي كردوه له به ستنه وه نزا و پارانوه به شتيك نه گهر چيش به ويستي خوي گوره بيت؛ چونكه زانراوه و دنيان له وه كي خوي گوره له كه سيك خوش ناييت مه گهر خوي بيه ویت -سبحانه و تعالی-، وبه ستنه وه نزا و پارانوه به ويستي خودا هيچ مانايه كي نيه؛ چونكه ويست ده بيته مهرج دهره هق به كه سيك كه كرده وه نه جام ده دات به بي ويستي خوي وه كو نه وه ناچار بيت يان هاوشيوه ي، و په روه ردگار پاك ويښه رده و نه م شته له نه و دووره، له هه مان كاتا پيغه مبر -صلي الله عليه وسلم- له كو تاي فهرمووده كه دا نه م باسه ي پروونكرده وه كاتيک فهرمووي: (هيچ كه سيك ناتوانيت خودا ناچار بكات -له سهر كردني شتيك-)، هه روه ها هيچ شتيك لاي په روه ردگار گران نيه نه گهر بيه ویت به خشيت، و هه رگيز بي توانا وي ده سلات نيه، وهيچ شتيك گران وقورس نيه به لاي په روه ردگار وه هه تا وه كو بووتريت: نه گهر بته ویت، وبه ستنه وه نزا و پارانوه و داواي ليخوشبوون به ويستي خودا جوړيکه له ده سته لگرتن له وه لامدانه وه وليخوشبووني خودايي، كاتيک كه سيك ده لیت: نه گهر ده ویت نه و شته م پي به خشي؛ نه وا پيم به خشه، نه م پرسته يه له راستيدا به كارد هيتريت به رامبر به كه سيك كه يان نه و هتا له راستيدا پيوستي پي نيه يان نه و هتا لاواز و كم توانايه، به لام له گه ل كه سيك كه تواندار بيت؛ و داواكار پيوست و ناچار بيت نه وا پيداگير ده بيت له سهر داواكي، وه كو هه ژارنك كاتيک داوا ده كات؛ كه پيوستي به و شته هيه كه داواي ده كات، و په نا و هوار ده بات بو الله؛ چونكه نه و ده و له مند و كامله، و توانداره له سهر كردني هه موو شتيك.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/5978>

